

Fietsreis door Spanje maart 2017; week 2

door: Henk Boer

Vanaf 15 maart 2017 maakten Henk Boer en Gerrit van Bodegom een fietsreis van 3½ week in Spanje. Zij zijn op 15 maart uit Malaga vertrokken met Barcelona als eindbestemming. In dit verhaal doet Henk verslag van hun tweede fietsweek.

Werd ons fietsleven in de 1e week sterk beïnvloed door angst en twijfel over de grote te nemen hindernis, de sneeuwberg de Sierra Nevada via de pas La Ragua op 2000 m, in de 2e week was het weer de sneeuw die ons leven bepaalde en dat gewoon op 1000 m hoogte.



In heel Spanje daalde de temperatuur in 2 dagen met maar liefst 13 graden. Op de Spaanse tv zagen we alleen maar dwarrelende sneeuwbuien en we hoorden onze pensionhouders zeggen "el tiempo no es normal".

In deze sfeer trachtten wij onze etappes af te leggen. En dat lukte niet helemaal, want vooral met bergetappes moesten we heel vaak van kleding wisselen, omdat je met het klimmen niet te veel en met het dalen "alles" aan moest hebben. En dan nog kregen we het ontzettend koud!

Maar goed, wat hebben we gedaan??

Op **dag 8** reden we van Cazorla naar de pas "Las Palomas" en zagen links van ons zover we kijken konden alleen maar olijfbomen, 8 km lang!

Daarna doken we de Sierra van Cazorla in (een heel groot natuurgebied). Gelukkig kwam er zon en de temperatuur werd redelijk. We overnachtten in het rotsdorpje Hornos, waar het 's nachts regende en het effect op de omliggende bergtoppen was dus sneeuw.

Op **dag 9** begonnen we met 0-5 graden. Alle mogelijke kleren aan. Eerst nog een beetje zon. We moesten eerst veel zweten en daarna weer kou lijden. Na 60 km zijn we gestopt in Riopar, in een bar met warme chocomel: geen leuke dag. Daarna een hotel gezocht. Om 17 uur trok het helemaal dicht en begon het te sneeuwen.

De andere morgen lag de sneeuw nog steeds op het parkeerterrein. Omdat dit dagen zou duren, kwamen er gedachten op om maar te stoppen met dit avontuur. Volgens de Spaanse tv sneeuwde het namelijk overal!

Maar goed, we hadden voor **dag 10** een korte etappe bedacht van 38 km met 1 pittige korte klim na 7 km. Wel met een helling van 8 procent! Na de top was het constant dalen naar het oude historische



stadje Alcaraz. Het was koud, maar met een stralende zon, zodat we aardig warm aan de top kwamen. En toen maar dalen. We reden door een prachtige, kleine canyon en lieten toen de bergen achter ons. We kwamen in het vlakke La Mancha en voor het eerst gingen we weer gewoon trappen en fietsen, zodat we constant wat warm bleven.

De voorspelling voor **dag 11** was regen, maar het werd volop zon, wel koud en een harde wind in de



rug. En zo kwamen we moeiteloos in het boerendorp Barrax. Eerst reden we over een niet geasfalteerd fietspad op een oude spoorlijn, vlak, maar met veel tunnels (verlicht en onverlicht). Met de onverlichte had ik veel problemen: 1 maal gevallen, Gerrit ook, en zo nu en dan hebben we gelopen. Later kwamen we in uitgestrekte graanvelden met verlaten boerderijen en gehuchtjes. Een erg dunbevolkte streek.

Zondag 26 maart, onze **dag 12**, had het kasteelstadje Alarcon als doel. We reden de eerste 40 km, heel vlak, langs een brede watergoot: het aquaduct: Tajo-Segura. Een beetje eentonig, maar wel licht en constant trappen. Daarna nog wat heuveltjes en toen zagen we het prachtige kasteel van Alarcon opdoemen (zie foto). Hoewel het zondag was, was het heel stil in het dorpje. Veel minder vertier dan ik verwacht had. Voor de volgende ochtend werd slecht weer voorspeld.



Op **dag 13** wilden we naar Cuenca, ca. 80 km. En inderdaad, op deze morgen was het zwaar bewolkt. We vertrokken, maar Alarcon had geen supermarkt en de volgende dorpen ook niet, dus we konden geen eten inkopen. Een hongerklop lag op de loer. Gerrit had via internet hotels of pensions in die dorpen gesignaleerd, maar je zag er domweg geen enkele winkel of bar!! De streek leek wat op Zuid-Limburg en de Ardennen. Het weer trouwens ook, want het ging licht regenen. Maar we kwamen in Cuenca en vonden een kamer met verwarming. 's Avonds werd het droog en konden we de stad in om o.a. de hangende huizen boven de steile en hoge rotswanden te bewonderen.

Op **de 14e dag** zou het heel aardig weer worden, wat toch wat tegen viel wat zon betrof.



We kwamen door een prachtig gebied en zagen o.a. de ventana de diablo: een kloof in de bergen waar de rivier de Jucar zich een weg door gebaand heeft. Verder hele mooie rotswanden met "hoedjes". Het hele gebied deed mij wat aan de Ardeche denken.

Vervolgens kwam er nog een verrassing: het hotel in het

gehuchtje Una met een overweldigende natuur. Het bleek dat wij de eerste gasten van het seizoen waren. Bij aankomst was men druk in de weer met schoonmaken en inruimen. Onze kamer moest nog klaar gemaakt worden. Als goedmaker mochten wij mee-eten met de ploeg bij het openhaardvuur. Een mooie afsluiting van onze fietsetappe.

Terugblikkend op deze 2e week: het was een beetje overleven, al met al was er vrij veel zon, waardoor alles er wel vrolijk en mooi uitzag. Misschien hebben we toch nog geluk gehad!

Voor de komende week: *esperamos el sol y veinte grados*, want we willen over 10 dagen toch wel bruin thuiskomen!